

Масицька, Тетяна, і Мельник, Ірина. «Граматичні особливості ідіостилю Лесі Українки: функції локатива у драмі-феєрії «Лісова пісня»». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 12, 2020, с. 130–8.

Masytska, Tetiana, and Melnyk, Iryna. "Grammatical Features of Lesya Ukrainka's Idiostyle: Functions of Locatives in the Fairy-drama "The Forest Song"". *Linguostylistic Studies*, iss. 12, 2020, pp. 130–8.

УДК 811.161.2'367 + 821.161.2'05.08Українка

<https://doi.org/10.29038/2413-0923-2020-12-130-138>

ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІДІОСТИЛЮ ЛЕСІ УКРАЇНКИ: ФУНКЦІЇ ЛОКАТИВА У ДРАМІ-ФЕЄРІЇ «ЛІСОВА ПІСНЯ»

Тетяна Масицька

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна

Ірина Мельник

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна

У статті проаналізовано граматичні особливості ідіостилю Лесі Українки. Основну увагу приділено з'ясуванню функцій локатива у драмі-феєрії «Лісова пісня». Локатив визначено як залежний від дієслівного предиката компонент семантико-синтаксичної структури речення, який передає різновиди просторового значення. Обґрунтовано доцільність вживання поняття *синтаксична залежність* для аналізу структури речення. Встановлено, що предикати, які експлікують локативну залежність, у реченнєвих конструкціях мають відповідну семантику. У семантико-синтаксичній структурі реченнєвих конструкцій предикати статичної семантики, предикати процесу і предикати дії зумовлюють локативні компоненти. Схарактеризовано семантичне вираження локативних компонентів, залежних від предикатів статичної семантики, предикатів процесу і предикатів дії. У реченнєвих конструкціях драми-феєрії «Лісова пісня» локативний компонент виражає статичну локалізацію, початковий пункт руху, шлях руху, кінцевий пункт руху. Семантичні особливості синтаксичних одиниць репрезентують цілісне світосприйняття Лесі Українки, засвідчують її індивідуальний стиль. Локатив відображає навколишній світ, репрезентований у просторових номінаціях. У реченнєвих конструкціях із предикатами статичної семантики зафіксовано експліцитний локативний компонент, також наявні неповні речення з імпліцитним предикатом статичної семантики. Предикати процесу та дії зумовлюють експліцитний та імпліцитний локативні компоненти. Встановлено, що локатив репрезентований переважно прийменниково-відмінковими формами. З'ясовано, що характерною рисою усіх речень з локативними компонентами є наявність прийменників як маркерів локативної залежності. Локативні компоненти представлені у двоскладних та односкладних реченнях, у неповних та наказових реченнєвих конструкціях.

Ключові слова: ідіостиль, семантико-синтаксична структура речення, синтаксична залежність, валентність, предикат, локатив.

**GRAMMATICAL FEATURES OF LESYA UKRAINKA'S IDIOSTYLE:
FUNCTIONS OF LOCATIVES IN THE FAIRY-DRAMA "THE FOREST SONG"****Tetiana Masytska**

Lesya Ukrainka Eastern European National University, Lutsk, Ukraine

Iryna Melnyk

Lesya Ukrainka Eastern European National University, Lutsk, Ukraine

The article deals with the analysis of the grammatical features of Lesya Ukrainka's individual style. In the focus is the identification of the locative functions in the fairy-drama "The Forest Song". Locative is defined as a component of the semantic-syntactic structure of a sentence, dependent on a verbal predicate that expresses varieties of spatial meaning. The article argues the notion of syntactic dependency applicability in the analysis of a sentence structure. The study has revealed that the predicates expressing the locative dependency have the correlated semantics in sentence constructions. In the semantic-syntactic structure of sentence constructions, predicates of static semantics, predicates of process, and predicates of action determine the locative's components. The author lays emphasis on the semantic meanings of the locative's components. They are dependent on the predicates of static semantics, predicates of process, and predicates of action. In the sentence structures of the fairy-drama The Forest Song, most locatives' components express static location, the starting point of movement, a path of movement, and the destination point. The semantic special features of syntactic units represent Lesya Ukrainka's holistic worldview, indicate her individual style. The locative reflects the world around represented in spatial nominations. The explicit locative component has been recorded in the sentence constructions with predicates of static semantics as well as there are elliptical sentences with the implicit predicate of static semantics. The predicates of process and action predetermine explicit and implicit locative components. It was found that the locative is mainly represented by prepositional case forms. It turns out that the distinctive feature of all sentences with locative components is presence of prepositions as markers of locative dependency. The locative components are presented in two-member and one-member sentences, in elliptical and imperative sentence constructions.

Key words: individual style, semantic-syntactic structure of sentence, syntactic dependency, valency, predicate, locative.

Вступ. Багата спадщина видатної української письменниці Лесі Українки вирізняється оригінальним, властивим саме їй стилем, специфіку якого потрібно схарактеризувати, досліджуючи мову її творів. Внутрішній світ та світобачення письменниці, виражені в її мовотворчості, пов'язані з поняттям ідіостилю. Авторську манеру поетеси вирізняють особливості лексичних, морфологічних, синтаксичних одиниць, що в сукупності репрезентують цілісне світосприйняття письменниці та засвідчують її індивідуальний стиль. Аналіз творчого доробку Лесі Українки допоможе виявити її лексичні пріоритети, схарактеризувати синтаксичні одиниці та конструкції, вможливить цілковите розуміння її творчості – образів, тематики і проблематики творів, власні ідейні позиції сприймання дійсності.

Дослідження локатива у драматичних творах Лесі Українки висвітлить особливості сприйняття поетесою навколишнього світу, відображеного в просторових номінаціях. Виокремлення локативних

різновидів дасть змогу виявити у творах своєрідність граматичних конструкції, сприятиме чіткішому баченню основних тенденцій організації реченнєвих структур.

Дослідження творчої спадщини Лесі Українки на сьогодні має певні здобутки, зокрема з'ясовано особливості назв драматичних творів (Привалова), встановлено особливості акцентуації дієслів із суфіксом *-и* в поетичному мовленні (Легка), проаналізовано невербальні засоби комунікації (Романюк). Окремі аспекти дослідження проблематики локативності знайшли відображення в студіях І. Вихованця, А. Загнітка, М. Степаненка, Н. Костусяк, М. Мірченка, О. Межова, О. Бачишиної та інших мовознавців. На сучасному етапі дослідження різновидів локатива залишається *актуальним*, оскільки вможливить витлумачити просторове бачення Лесі Українки, виявити особливості структури її авторського тексту. У статті увага спрямована на семантико-синтаксичний аспект простого семантично елементарного речення, дієслівний предикат якого зумовлює локативну залежність, репрезентовану локативним компонентом.

Мета дослідження – визначити основні семантичні різновиди локатива в драматичних творах Лесі Українки. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання: 1) схарактеризувати локатив як залежний від предиката компонент семантико-синтаксичної структури простого семантично елементарного речення; 2) визначити семантичні типи предикатів, що зумовлюють локативну семантико-синтаксичну залежність; 3) укласти семантичні групи, що репрезентують варіанти залежного локативного компонента.

Матеріал і методи дослідження. Матеріалом дослідження послуговувала драма-фейєрія Лесі Українки «Лісова пісня». Для фіксації простих семантично елементарних речень з локативними компонентами використано *метод суцільної вибірки*. Для аналізу властивостей одиниць із просторовою семантикою використано *описовий метод*. *Системно-класифікаційний метод* вможливив виокремлення простих семантично елементарних реченнєвих конструкцій з локативними компонентами. *Метод функційного аналізу* слугував для з'ясування особливостей локатива у реченнєвих конструкціях; прийом *компонентного аналізу* використаний для систематизації локативних компонентів; *метод синтаксичного моделювання* використано для трансформацій простих семантично неелементарних речень у прості семантично елементарні.

Результати дослідження і дискусія. У сучасній граматиці локативність (від лат. (casus) locativus – місцевий відмінок) витлумачено як семантичну категорію, яка репрезентує всі різновиди просторових значень (Вихованець, «Локативність» 337). Ця категорія передає у номінаціях відображені у людській свідомості різні просторові орієнтири щодо предметів і явищ, позначає їхнє місце перебування, напрямок руху, контактність та дистантність розташування й под. І. Вихованець зауважив:

«У сучасній українській літературній мові локативність зреалізують синтаксичні, словотворчі та лексичні засоби. Найрозгалуженішу в значеннєвому й кількісному вияві групу становлять применниково-відмінкові форми іменника, що позначають місце у внутрішніх межах предмета, на його поверхні, дистантне розташування, шлях руху, вихідний і кінцевий пункти руху» («Локативність» 337). Локатив визначаємо як компонент семантико-синтаксичної структури речення, залежний від дієслівного предиката. Питання про те, які предикати зумовлюють локативний компонент у мовознавчих студіях представлено неоднозначно, оскільки в українській граматиці і до сьогодні немає загальноприйнятої типології предикатів. Тому це питання залишається на часі. І. Вихованець, досліджуючи предикати різного типу, виділяє локативні предикати, що формують локативний залежний компонент («Нариси» 104). О. Межов не виокремлює локативні предикати в окремий семантичний клас, а пропонує їх аналізувати в межах предикатів дії, предикатів процесу та предикатів стану («Нариси» 59). Вони, на думку дослідника, не утворюють щодо цих предикатних одиниць нової семантичної групи («Нариси» 59). А. Загнітко вважає, що доцільно виділити «предикати місцезнаходження або статальної локалізації» (288). О. Бачишина, вивчаючи поняття простору, виокремлює локативні дієслова («Мовне вираження» 5) та аналізує їх з позицій теорії валентності («Дієслово»). Н. Костусяк з'ясовує засоби реалізації мовних одиниць з узагальненим локативним значенням, зумовлені валентністю предикатів (143–144). На нашу думку, у дослідженні локативних компонентів необхідно звернути увагу на поняття синтаксична залежність, яку зумовлюють предикати як центральні одиниці простих семантично елементарних конструкцій (Масицька 79).

Просту семантично елементарну конструкцію з локативними предикатами формують предикати статичної семантики, процесу та дії. Вони здатні вмотивовувати локативну залежність, репрезентовану локативним компонентом із відповідним граматичним вираженням.

До предикатів статичної семантики, що зумовлюють локативну залежність, виражену локативом, зараховуємо лексеми, що позначають місце знаходження суб'єкта:

бути – *Я в лісі буду* (Українка 289); *Не був я в корчмі...* (Українка 280);

жити – *А ти давно живеш на світі?* (Українка 217); *Відьми живуть по селах* (Українка 246);

лежати – *...на дні лежить рибалка...* (Українка 203); *...скільки горсток жита на <> перевеслах лежать* (Українка 257);

сидіти – *...над ним [рибалкою] сидить Русалка* (Українка 203); *«Той <> в скалі сидить»* (Українка 201); *...дядько Лев сидітиме в <> хижі* (Українка 212); *...ти <> сидиш у лісі?* (Українка 217); *...вони [світляки] по купинах сидять?* (Українка 241) (іноді субстантивний компонент

замінений на прислівник *тута*, властивий, як зазначає Ю. Громик, для західноволинських говірок (94), напр.: *Та як же будемо сидіти тут?* (Українка 211); *Я тут...* (Українка 240));

ставати – ...хмари **стануть** *покрай неба*... (Українка 225); ...**над озером стає** <> *туман* (Українка 227);

стояти – ...[на ниві] **стоїть** *Мавка* (Українка 255); ...[Мавка] **стоїть при стіні**... (Українка 278);

спинятися – **На галяві** *вона* [Мавка] **спиняється**... (Українка 231);

висіти – ...*дещо* <> **на жердці висить** (Українка 245).

У драматичному творі «Лісова пісня» виявлені неповні реченнєві конструкції з імпліцитним предикатом статичної семантики та експліцитним локативним компонентом: ...**ліс на Волині** (Українка 202); ...**ти в морі**... (Українка 207); ...*Русалка Польова* <> **в житі** (Українка 224); ... *я у лісі*... (Українка 222); ... *світляки в траві*... (Українка 236); **Посеред лісу** <> *галява*... (Українка 202), що переважно зреалізований різноманітними відмінковими формами – *на* + місцевий відмінок, *в (у)* + місцевий відмінок, *посеред* + родовий відмінок і под.

Лексичне вираження предикатів процесу позначає зміну відповідного стану, відображає динамічні зміни, направлені на предмет. Виразно окреслена ознака динамічності зумовлює функціонування у реченнєвій конструкції іменникових відмінкових форм, спеціалізованих на вираженні динамічності (Вихованець, «Нариси» 106-107). Семантичний потенціал предикатів процесу розширює компонентний склад реченнєвих конструкцій із локативними компонентами. Локативну залежність репрезентують два субстанційних локативи зі значенням вихідного і кінцевого локальних пунктів, у межах яких або на певній віддалі від яких проходить процес локалізації.

У реченнєвих конструкціях драми «Лісова пісня» переважно наявний один локативний компонент з прийменником *з*, що вказує на вихідну локацію, напр.: [Лев] <> **виймає з кошеля** <> *коренці*... (Українка 228); ...**ти з мене душу виймеш** (Українка 235); ...**зорі спадали з неба** (Українка 218) та локативні компоненти з прийменником *до*: ...**жалобу спустить** <> **до землі** (Українка 264); прийменником *в*: **Обоє западаються в землю** (Українка 270); **Зірка в серце впала!** (Українка 233); **Струмок** <> **впадає в озеро**... (Українка 202); прийменником *на*: ...[ти] **на** <> **стежки спустилась** (Українка 265), що репрезентують кінцеву локацію.

Предикати дії є найпоширенішою групою предикатів у досліджуваному творі. Вони експлікують локативну залежність, зреалізовану локативними компонентами, що позначають:

1. Початковий пункт руху. У цих реченнєвих конструкціях предикат дії реалізує локативну залежність, маркерами якої є прийменники *з*, *з-за*, *із*, *від*: **З гущавини** <> **вилітає** *Перелесник*... (Українка 223); *Мавка* <> **виволікає з лісу** <> *деревину* (Українка 248); *Пташки* <> **зриваються з очеретів** (Українка 206); ...**з вирію поприлітали** *гості* (Українка 213); **З-за купини**

вискакує Куць ... (Українка 238); **Ми б не зринали із глибоко́сті...** (Українка 242); **Мавка виходить з лісу...** (Українка 245); **Русалка <> відпливає від берега...** (Українка 264); **Від озера наближається мати...** (Українка 254). Локативний компонент, що позначає початковий пункт руху, переважно виражений родовим відмінком.

2. Шлях руху. Предикат дії зумовлює локативну залежність, зреалізовану прийменниками *поміж, понад, через, по* та локативним компонентом, напр.: ... **ходить Мавка поміж деревами...** (Українка 243); **Лев іде понад берегом...** (Українка 211); **Мати йде через галяву до озера...** (Українка 252); ...**я блукаю по гаю...** (Українка 290); **Сунеться хмарка по небу...** (Українка 279); **Лукаш <> йде <> по галяві до берізки** (Українка 291); ...**світло починає ходити по лісі...** (Українка 233). Виявлено також речення, у якому наявний локативний компонент без прийменника: ...[ви] <> **поведіть драговиную...** (Українка 238). Локатив на позначення шляху руху переважно зреалізований орудним, знахідним і місцевим відмінками.

3. Кінцевий пункт руху. У реченнях з локативним компонентом на позначення кінцевого пункту руху функціонують прийменники *до, в (у)* як маркери локативної залежності, напр.: ...**пішов він [Білий Палянин] до <> моря** (Українка 230); [Русалка] **надбігає до болота** (Українка 238); «Той, що в скалі сидить» **відступається в <> хащі** (Українка 269); **Я понесу тебе <> в гори...** (Українка 224); **Нехай вона [Килина] <> у ліс не ходить** (Українка 258); **Потерчата поринають в озеро** (Українка 204). Також спостерігаємо вживання прийменника *на* з локативом на позначення кінцевого пункту руху, напр.: ...**я <> з лісу заберуся на село** (Українка 259); **Поплинемо з тобою ген на розтоки...** (Українка 208); ...**ти <> погнався на болото?** (Українка 241); **З лісу на прогалину виходять дядько Лев і <> Лукаш** (Українка 210). Локативний компонент із семантичним значенням кінцевого пункту руху переважно виражений родовим та знахідним відмінками.

У драмі-феєрії «Лісова пісня» поширені неелементарні конструкції з детермінантами місця, напр.: **За темними борами, та за глибокими морями, та за високими горами, то єсть там дивний-предивний край...** (Українка 230); **По узліссі і на галявині зеленіє перший ряст і цвітуть проліски та сон-трава** (Українка 202); **Ну, та й чудні ви отут у лісі!** (Українка 218). Для визначення простих семантично елементарних речень семантично неелементарні конструкції (ускладнені речення), поширені детермінантними компонентами, необхідно трансформувати, напр.: **За темними борами та за глибокими морями, та за високими горами, то єсть там дивний-предивний край...** (Українка 230) – *Край є за борами + Бори темні + Край є за морями + Моря глибокі + Край є за горами + Гори високі + Край дивний-предивний*; **По узліссі і на галявині зеленіє перший ряст і цвітуть проліски та сон-трава** (Українка 202) – *Ряст перший + Ряст зеленіє + Ряст є по узліссі + Ряст є на галявині + Цвітуть проліски + Цвіте*

сон-трава; Ну, та й чудні ви **отут у лісі!** (Українка 218) – Ви чудні + Ви отут + Ви у лісі.

Локативні компоненти зафіксовані у двоскладних реченнях: *Нас матуся положила <> на каміння...* (Українка, 203); *Лукаш іде до озера...* (Українка 211); *Русалка впливає на берег* (Українка 211); *Мавка виходить з хати...* (Українка 247); в означено-особових реченнях: **З гір** на долину **біжу...** (Українка 202); *...кинь на дно червінця...* (Українка 204); у неповних конструкціях: *Зникає в озері* (Українка, 213); *Іде в прибережні хащі* (Українка 223); у наказових реченнях: *...ви підіть у чагарник...* (Українка 237); *Ідіть до конопель* (Українка, 252). В ускладнених конструкціях локативні компоненти виражені однорідними членами речення – обставинами місця: **З озера, з туману** виринає біла жіноча постать... (Українка 228); *Іди ти собі на куп'я, на болота* (Українка 228).

У деяких конструкціях на кшталт: *Ти бігла? Втікала? Цить!.. Бо знову прилетить* (Українка 232) імпліцитний локативний компонент можливо встановити із контексту: *Ти бігла* [з гущавини] [через ліс] [на галявину]? *Втікала? Цить!.. Бо знову* [Перелесник] *прилетить* [з гущавини лісу] [на галявину].

Лексичне вираження локативу, залежного від предикатів статичної семантики, предикатів процесу і предикатів дії, зумовлене жанровим різновидом драми і особливостями композиції «Лісової пісні» – органічне переплетення життя двох світів: природи й людини.

Висновки та перспективи дослідження. У структурі реченнєвих конструкцій зумовлені предикатом локативні компоненти виражають просторові номінації. У драмі-феєрії «Лісова пісня» локативний компонент залежить від предикатів трьох типів: 1) статичної семантики; 2) процесу, 3) дії. Його зреалізують компоненти предметного значення, що позначають місце перебування суб'єкта та різноманітні просторові орієнтири. Локативний компонент виражає статичну локалізацію, початковий пункт руху, шлях руху, кінцевий пункт руху. Локативна залежність репрезентована переважно прийменниково-відмінковими формами. У реченнєвих конструкціях із предикатами статичної семантики спостерігаємо експліцитний локативний компонент, однак наявні неповні речення з імпліцитним предикатом статичної семантики. Предикати процесу та дії зумовлюють експліцитний та імпліцитний локативні компоненти. Характерною рисою усіх речень з локативними компонентами є наявність прийменників як маркерів локативної залежності. Локативні компоненти представлені у двоскладних та односкладних реченнях, у неповних та наказових реченнєвих конструкціях.

Аналіз граматичних особливостей ідіостилю Лесі Українки вважаємо перспективним, зокрема варто було б звернути увагу на семантичні класи предикатів, адже саме семантика предикатних одиниць зумовлює відповідні залежні компоненти (суб'єкт, об'єкт, адресат, інструменталь, локатив) у семантико-синтаксичній структурі реченнєвих конструкцій.

Список використаної літератури

- Бачишина, Ольга. *Мовне вираження часу та простору в українській химерній прозі*. Автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01. Львів, 2016.
- Бачишина, Ольга. «Дієслово як виразник просторової семантики». *Вісник Львівського університету, серія філологічна*, вип. 63, 2016, с. 58–67.
- Вихованець, Іван. *Нариси з функціонального синтаксису української мови*. Київ: Наукова думка, 1992.
- Вихованець, Іван. «Локативність». *Українська мова: енциклопедія*, за ред. ред. В. М. Русанівського, та О. О. Тараненка. Київ, 2007, с. 337.
- Загнітко, Анатолій. *Теоретична граматики української мови. Морфологія. Синтаксис*. Донецьк: ТОВ «ВКФ «БАО», 2011.
- Громик, Юрій. «Прислівники зі значенням ‘тут, у цьому місці’ в західнополіських та суміжних говірках». *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*, вип. 24, 2011, с. 93–9.
- Костусяк, Наталія. «Засоби реалізації локативної семантики у творах Лесі Українки». *Типологія та функції мовних одиниць*, № 2, 2014, с. 138–149.
- Легка, Леся. «Акцентна характеристика дієслів із суфіксом -и- у поезії Лесі Українки». *Типологія та функції мовних одиниць*, № 1(5), 2016, с. 77–90.
- Масицька, Тетяна. *Типологія семантико-синтаксичних залежностей*. Луцьк: ПВД «Твердиня», 2016.
- Межов, Олександр. *Типологія мінімальних семантико-синтаксичних одиниць*. Луцьк, 2012.
- Мірченко, Микола. *Структура синтаксичних категорій*. 2-ге вид. Луцьк, 2004.
- Привалова, Світлана. *Особливості індивідуального стилю драматургії Лесі Українки*. URL: <https://int-konf.org/ru/2015/suchasnist-nauka-chas-vzaemodiya-ta-vzaimovpliv-17-19-11-2015-r/1162-kandidat-pedagogichnikh-nauk-privalova-s-p-osoblivosti-individualnogo-stilyu-dramaturgiji-lesi-ukrajinki>
- Романюк, Людмила. «Мовний вияв мовчання й тиші в “Лісовій пісні” Лесі Українки». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 8, 2018, с. 115–122.
- Степаненко, Микола. *Просторові поширювачі в структурі простого речення*. Полтава: АСМІ, 2004.
- Українка, Леся. *Зібрання творів*. У 12 т. Т. 7. Київ: Наукова думка, 1976.

References

- Bachyshyna, Olha. *Linguistic expression of time and space in Ukrainian chimeric (magic) prose*. PhD Thesis Abstract. Lviv, 2016.
- Bachyshyna, Olha. “The verb as the exponent of spatial semantics”. *Visnyk of Lviv University. Series Philology*, iss. 63, 2016, pp. 58–67.
- Vykhovanets, Ivan. *Narysy z funktsionalnoho syntaksysu ukrainskoi movy*. Kyiv: Naukova dumka, 1992.
- Vykhovanets, Ivan. “Lokatyvnist”. *Ukrainska mova: entsyklopediia*, edited by V. M. Rusanivskyi, and O. O. Taranenko. Kyiv, 2007, p. 337.
- Zahnitko, Anatolii. *Teoretychna hramatyka ukrainskoi movy. Morfolohiia. Syntaksys*. Donetsk: TOV “VKF BAO”, 2011.
- Hromyk, Yurii. “The adverbs of lexico-semantic group ‘here, in this place’ in the Western Polissya and neighboring Volynian and Middle Polissya dialects”. *Uzhhorod university scientific bulletin. Series “Philology. Social communications”*, iss. 24, 2011, pp. 93–9.
- Kostusyak, Nataliya. “Means of Locative Semantics Realization in Lesya Ukrainka’s Poems”. *Typolohiia ta funktsii movnykh odynts*, no. 2, 2014, pp. 138–149.
- Lehka, Lesia. “Accent characteristics of verb with the suffix -y- in Lesya Ukrainka’s poetry”. *Typolohiia ta funktsii movnykh odynts*, no. 1(5), 2016, pp. 77–90.

- Masytska, Tetiana. *Typolohiia semantyko-syntaksyschnykh zalezhnosti*. Lutsk: PVD "Tverdynia", 2016.
- Mezhov, Oleksandr. *Typolohiia minimalnykh semantyko-syntaksyschnykh odynyts*. Lutsk, 2012.
- Mirchenko, Mykola. *Struktura syntaksyschnykh katehori*. 2nd ed. Lutsk, 2004.
- Privalova, Svitlana. *Features individual style of Lesya Ukrainka drama*. int-konf.org/ru/2015/suchasnist-nauka-chas-vzaemodiya-ta-vzaemovpliv-17-19-11-2015-r/1162-kandidat-pedagogichnikh-nauk-privalova-s-p-osoblivosti-individualnogo-stilyu-dramaturgiji-lesi-ukrajinki
- Romaniuk, Ludmyla. "Language Tokens to Convey Stillness and Silence of Nature in Lesia Ukrainka's Drama "Forest Song"". *Linguostylistic Studies*, iss. 8, 2018, pp. 115–122.
- Stepanenko, Mykola. *Prostorovi poshyriuvachi v strukturi prostoho rechennia*. Poltava: ASMI, 2004.
- Ukrainka, Lesya. *Zibrannia tvoriv*. 12 vols. Vol. 7. Kyiv: Naukova dumka, 1976.

Стаття надійшла до редколегії 29.10.2019